

ตอนที่ 3 กลไกและตรรกของสถานศึกษาที่ทำให้เกิดการบริโภคความรู้

การศึกษารวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นการสัมภาษณ์ โดยได้รับข้อมูลจากผู้ปกครองนักเรียนจากทุกเขตพื้นที่ในจังหวัดเชียงใหม่ ในเบื้องต้นของการศึกษา ได้กำหนดกรอบประเด็นคำถาม เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบตรงตามวัตถุประสงค์หลักที่ต้องการศึกษา จากนั้นจึงได้กำหนดลักษณะทางภูมิศาสตร์ เช่น ความเป็นโรงเรียนในชุมชนเมือง ชุมชนกึ่งเมือง และชุมชนชนบท รวมถึงขนาดของโรงเรียน ความเหมาะสมของแต่ละโรงเรียนที่จะสามารถเป็นตัวแทนในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษานั้น ๆ ได้ เมื่อกำหนดกรอบที่จะศึกษาจึงได้ข้อสรุปที่จะเลือกเก็บข้อมูลจากโรงเรียนดังนี้

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขตที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อําเภอ เมือง

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขตที่ 2 โรงเรียนบ้านสันคะยอม อําเภอ แม่ริม

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขตที่ 3 โรงเรียนรัตนานะถินวิทยา อําเภอ ฝาง

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขตที่ 4 โรงเรียนสันป่าสัก อําเภอ หางดง

เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขตที่ 5 โรงเรียนจอมทอง อําเภอ จอมทอง

ลักษณะการเก็บข้อมูลนั้น ทีมคณะวิจัยได้ประสานงานไปยังเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตให้ประสานงานไปยังโรงเรียน เพื่อเตรียมสถานที่ และทำหนังสือเรียนเชิญผู้ปกครองตามวันเวลาและสถานที่ที่เหมาะสม ในแต่ละครั้งจะเรียนเชิญผู้ปกครองที่เข้าร่วมไม่เกิน 15 ท่าน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการตอบคำถาม การเก็บรวบรวมข้อมูลและบรรยากาศที่ไม่อึดอัดเกินไป เมื่อผู้ปกครองมาพร้อมเพรียงกันแล้ว คณะผู้วิจัยกล่าวทักทายและแนะนำตนเองรวมถึงทีมงาน จากนั้นจึง แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ให้ผู้ปกครองทราบ หรือในบางพื้นที่จะมีเอกสารแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นคำถามเบื้องต้นให้กับท่านผู้ปกครอง ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายต่อการสร้างกรอบแนวคิดในทิศทางเดียวกัน

3.1 วิธีการเลือกโรงเรียนให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อ

เริ่มจากกรอบประเด็นคำถามแรกที่เกี่ยวข้องกับ วิธีการเลือกโรงเรียนให้บุตรหลานของผู้ปกครอง จากข้อมูลที่ได้พบว่าเหตุผลในการเลือกโรงเรียนให้บุตรหลาน

3.1.1 สถานที่ตั้งของโรงเรียน สภาพแวดล้อมของครอบครัว รายได้ของครัวเรือน เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างผู้ปกครองของนักเรียนที่อยู่ในพื้นที่เขตชนบทกับผู้ปกครองที่อยู่ชานเมืองและในเมือง พบว่าผู้ปกครองที่อยู่ในเขตชนบทส่วนใหญ่ เลือกโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน เนื่องมาจากประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่บุตรหลาน ทั้งยังสามารถที่จะดูแลเรื่องความปลอดภัยได้ทั่วถึง

3.1.2 ค่าธรรมเนียมและวิธีการชำระค่าธรรมเนียม พบว่าโรงเรียนที่เก็บค่าธรรมเนียมไม่สูงเกินไปหรือสามารถผ่อนชำระได้ ก็เป็นส่วนหนึ่งในการเลือกตัดสินใจที่จะเลือกโรงเรียนนั้น ๆ

ของผู้ปกครอง เหตุผลเพราะว่าครอบครัวของผู้ปกครองเหล่านี้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รายได้ส่วนใหญ่มาจากผลผลิตทางการเกษตรที่ออกผลตามฤดูกาล ส่วนรายได้เสริมมาจากการรับจ้างทั่วไป ตัวอย่างเช่น โรงเรียนรัตนานี้อุทยาน ที่สามารถผ่อนผันการชำระค่าเล่าเรียนของบุตรหลานได้เป็นงวด ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการหารายได้ ทำให้เป็นที่พอใจต่อบรรดาผู้ปกครองเป็นอย่างมาก กรณีนี้ แม้ในโรงเรียนอื่นที่ได้เก็บข้อมูล ก็ให้คำตอบลักษณะคล้ายคลึงกันในเรื่องค่าใช้จ่ายบางส่วนของท่านโรงเรียนที่มากขึ้นไป หรือมีการเรียกเก็บบ่อยเกินไป

3.1.3 คุณภาพการจัดการเรียนการสอนและบุคลากรครูในโรงเรียนก็เป็นส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเพราะผู้ปกครองเหล่านี้ยังมีโครงสร้างทางสังคมในระบบเครือข่ายจะมีการแนะนำโรงเรียนในลักษณะปากต่อปากที่กล่าวถึงคุณภาพหรือภาพรวมของโรงเรียน

3.1.4 กลุ่มสังคมของตัวนักเรียน เช่น กลุ่มเพื่อนในหมู่บ้านก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งของผู้ปกครองคำนึงถึง เพราะว่า เด็กในวัยเดียวกันในหมู่บ้านจะมีความผูกพันกัน ต้องการที่จะเรียนในโรงเรียนเดียวกัน

ส่วนผู้ปกครองที่อยู่บริเวณชานเมืองและในเมือง มักจะเลือกคุณภาพของโรงเรียน สภาพแวดล้อมของโรงเรียน บุคลากรทางการศึกษา กิจกรรมของโรงเรียน การสอบเข้าเรียนต่อสถาบันอุดมศึกษา เป็นปัจจัยหลักในการเลือกโรงเรียนให้แก่บุตรหลานของตน

ผู้ปกครองเหล่านี้ให้เหตุผลว่า สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวหล่อหลอมให้นักเรียนมีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตในสังคมอนาคตได้ อีกแง่มุมหนึ่งผู้ปกครองบางท่านมีความกังวลในเรื่องสภาพแวดล้อมของนักเรียนกับช่วงวัยเรียนเป็นวัยที่ต้องการเพื่อน เมื่อคบเพื่อนที่ดีก็จะส่งเสริมกันไปในทางที่ดี แต่ถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมของเพื่อนที่ไม่ดีอาจจะทำให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมาได้ ดังนั้นจึงนิยมเลือกโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมดีเป็นหลัก เช่น มีบริเวณกว้างขวาง ห่างไกลจากแหล่งอบายมุข มีความร่มรื่น สภาพภูมิทัศน์สวยงามน่าอยู่และเอื้อต่อการเรียนการสอน เป็นต้น

3.1.5 วัยและอายุของนักเรียน เช่น ในวัยเด็กเล็ก ผู้ปกครองจะเลือกโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้าน หรือใกล้สถานที่ทำงานเป็นหลัก เพราะจะสามารถดูแลนักเรียนได้หลังจากที่เลิกเรียนแล้ว ข้อมูลนี้พบทั้งผู้ปกครองที่อยู่ในชนบท ชานเมือง และในเมือง เมื่อเด็กเข้าศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา ผู้ปกครองในชุมชนนอกเมืองที่มีฐานะดีจะเลือกโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ทั้งของรัฐบาลและเอกชน ส่วนผู้ที่มีฐานะปานกลางค่อนข้างไปทางยากจนจะอาศัยโรงเรียนที่เชื่อถือได้ในชนบท ส่งบุตรหลานให้เรียนจนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น บางรายเพียงพอแค่นั้น แต่บางรายอาจส่งให้เรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัด ตามสภาพฐานะความเป็นอยู่โดยคนที่มีความฐานะปานกลางจะเลือกโรงเรียนใกล้บ้านไว้ก่อน เพราะประหยัดค่าใช้จ่ายและสามารถให้แรงงานบุตรหลานหลังเลิกเรียนได้อีกด้วย

ผู้ปกครองที่มีสนใจความเป็นไปของบุตรหลานในเรื่องการศึกษาจะติดตามสอบถามจากบุตรหลานของตนเอง เพื่อนฝูง หรือข่าวประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ หนังสือพิมพ์ หรือชื่อเสียงที่โรงเรียนนั้นมีอยู่แล้ว เช่น โรงเรียนใหญ่ๆหลายโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ปกครองบางคนเป็นศิษย์เก่าหรือทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียน จะทราบความเป็นมาเป็นไปของโรงเรียนได้เป็นอย่างดีและมีโรงเรียนหลายแห่งที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้าชมกิจการหรือบรรยากาศของการเรียนการสอนก่อนตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียน นับว่าเป็นโอกาสหรือทางเลือกที่ดีที่ผู้ปกครองได้พิจารณาตัดสินใจเลือกสถานที่เรียนให้แก่บุตรหลานของตน

3.2 กลไกและตรรกะที่สถานศึกษาทำให้เกิดการบริโภคความรู้

กลไกการเก็บเงินหรือค่าใช้จ่ายพิเศษที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บ จัดเป็นประเด็นที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการใช้จ่ายของผู้ปกครอง และคาดหวังให้บุตรหลานของตนที่ศึกษาในโรงเรียนหรือสถานศึกษาแห่งนั้น จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพคุ้มค่างบเงินที่ได้ลงทุนไป ดังนั้นโรงเรียนจึงหาวิธีการกระตุ้นและส่งเสริมสนับสนุนในการจัดการศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพตามที่ผู้ปกครองคาดหวังในหลากหลายด้าน ได้แก่

3.2.1 จัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มระดับความสามารถในการเรียนรู้และการแข่งขัน เช่น มีการเรียนคอมพิวเตอร์เพิ่มในทุกระดับชั้น การเพิ่มระดับความสามารถในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ การฝึกฝนวิชาชีพ เป็นต้น โดยในที่สุด นั่นคือ บุตรหลานที่เข้าเรียนในโรงเรียนแห่งนั้น สำเร็จการศึกษาอย่างมีคุณภาพมากที่สุด คือ 1) สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปเรียนต่อยอดในสถานศึกษาอื่น ๆ หรือ 2) จบแล้วมีงานทำ รายได้สูง สร้างอนาคตที่ดีได้

3.2.2 พัฒนาอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของนักเรียนจากความคาดหวังของผู้ปกครอง ที่ต้องการให้ทางโรงเรียนกระทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อตอบสนอง ความต้องการในสิ่งเหล่านั้นแล้ว ซึ่งทางโรงเรียนเองนอกจากจะเป็นผู้ที่ได้รับการคาดหวังจากผู้ปกครองแล้วยังมีแนวทางการดำเนินนโยบายต่าง ๆ เพื่อสร้างความเป็นเลิศและชื่อเสียงให้กับทางโรงเรียน เป็นสถานศึกษาที่น่าเรียน สภาพแวดล้อมดี บุคลากรและครุมีคุณภาพ รวมทั้งเป็นที่น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้ที่มีความสนใจได้เข้ามาศึกษาในโรงเรียนของตนมากขึ้น แต่เมื่องบประมาณของทางโรงเรียนนั้นมีจำกัดจึงไม่สามารถจัดดำเนินการตามสิ่งที่คาดหวังได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น โรงเรียนจึงขอความร่วมมือให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนช่วยเหลือในการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่าย โดยระดมทุนบ้าง หรือทางโรงเรียนต้องจัดหาทรัพยากรและหารายได้เอง ในรูปของการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียนโดยระบุกิจกรรมที่เป็นทั้งกิจกรรมหลักด้านวิชาการและกิจกรรมพิเศษที่โรงเรียนได้เตรียมไว้แต่ละปี เพื่อเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมตามความเหมาะสมและจำเป็น

กลไกของโรงเรียนในการเรียกเก็บเงินจากผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดความพึงพอใจกับการนำมาพัฒนาศักยภาพมีดังนี้

1. แจ้งการเรียกเก็บเงินในที่ประชุมผู้ปกครอง เช่น การแจ้งเก็บเงินค่าธรรมเนียมงานกิจกรรมวิชาการ เงินอุดหนุนต่าง ๆ แล้วแต่โรงเรียนจะเรียกเก็บมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับกรณี โดยหลังเสร็จสิ้นการประชุมทางโรงเรียนจะมีการนัดหมายวัน เวลา หรือวิธีการนำเงินมาให้กับโรงเรียน ซึ่งโดยส่วนมาก ถ้าเป็นเงินจำนวนเล็กน้อยผู้ปกครองมักฝากบุตรหลานเป็นผู้นำเงินมาให้ หรือถ้าเป็นเงินจำนวนมากผู้ปกครองจะนำมาจ่ายด้วยตนเอง แต่หากบางรายที่ไม่มีเวลาว่าง ผู้ปกครองจะฝากบุตรหลานมาให้กับทางโรงเรียน

2. มีหนังสือแจ้งให้ผู้ปกครองทราบโดยมี 2 รูปแบบ คือ 1) ฝากส่งทางไปรษณีย์และ 2) ฝากหนังสือให้กับบุตรหลานไปส่งยังผู้ปกครอง ซึ่งรูปแบบการนัดหมายและการนำเงินไปให้กับทางโรงเรียนจะเหมือนกับข้อ 1.

3. ฝากให้นักเรียนเป็นผู้ไปแจ้งให้กับทางผู้ปกครองโดยส่วนมากวิธีการนี้ครูประจำชั้นจะเป็นผู้ฝากแจ้งไปทางนักเรียน และจะดำเนินการเก็บเงินจากนักเรียนด้วยตนเอง ซึ่งการนำเงินไปใช้มี 2 ลักษณะ คือ 1) เงินที่ใช้จ่ายในการจัดการเรียนการสอนในห้องของครูประจำชั้นหรือวิชานั้นเอง เช่น ค่ากิจกรรมการทัศนศึกษา ค่าอุปกรณ์การเรียนบางอย่างที่หายาก โดยเฉพาะบางวิชา เช่น อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ เป็นต้น และ 2) เงินที่มอบให้กับโรงเรียน ถ้ากรณีที่โรงเรียนมีงานหรือกิจกรรมต้องใช้จ่ายเงินนอกเหนือจากงบประมาณ ตัวอย่างเช่น โรงเรียนมีการจัดงานกิจกรรมทำบุญทอดผ้าป่า เป็นต้น

ซึ่งลักษณะของการเรียกเก็บเงินทั้ง 3 วิธีการข้างต้น เป็นวิธีการที่โรงเรียนมักใช้บ่อยเหมือนกัน ๆ กันทุกแห่ง แต่ที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งระยะเวลาในการเรียกเก็บต่างกัน กล่าวคือ โรงเรียนในเขตเมืองและเขตชานเมือง ส่วนมากจะเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ที่มีการเรียกเก็บเงินในลักษณะกิจกรรมมากจะมีระยะเวลาที่บ่อยครั้ง ซึ่งบางครั้งในมุมมองของผู้ปกครองบางท่าน เห็นว่าโรงเรียนให้เรียกเก็บเงินในส่วนที่ไม่จำเป็นมากเกินไป เช่น การออกบัตรงานวิชาการ บัตรร่วมงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อหารายได้ให้กับโรงเรียน ในบางครั้งการจัดงานไม่เป็นที่น่าพึงพอใจเท่าใดนัก ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กรวมทั้งโรงเรียนที่อยู่ในเขตรอบนอก จะมีการเรียกเก็บเงินไม่บ่อยครั้ง จึงมักไม่ค่อยมีปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อรายได้และการประกอบอาชีพของผู้ปกครองในท้องถิ่นหรือการเรียกเก็บเงินนั้นจะเก็บเพียงครั้งเดียว รวบรวมละเอียดแจ้งเอาไว้ในค่าใช้จ่ายทั้งหมด โดยออกใบเสร็จรับเงินไว้เป็นหลักฐาน เพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นว่าเงินที่จ่ายไปในครั้งนี้จะไม่สูญเปล่าหรือเป็นประโยชน์ต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เมื่อเสร็จจากการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง โรงเรียนในชุมชนจะมีการจัดประชุมแถลง รายรับ รายจ่าย เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับทราบ ซึ่งผู้ปกครองบางคนก็เป็นคณะกรรมการ

สถานศึกษาที่มีบทบาทในการร่วมตรวจสอบในการบริหารการเงินพัสดุของโรงเรียนในรูปแบบของคณะกรรมการตรวจสอบถ่วงดุลสถานศึกษาทุกครั้ง

3.3 หนี้สินและการแก้ไขปัญหาหนี้สิน

จากการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดพบว่า ผู้ปกครองในเขตชุมชนชนบท และชานเมืองเกือบทั้งหมด มีหนี้สินที่เกี่ยวกับการใช้จ่ายให้บุตรหลานในการบริโภคความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม)

สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาหนี้สิน โดยส่วนใหญ่เกิดมาจากปัญหารายจ่ายมีมากกว่ารายรับ และเงินขาดมือหรือการที่หารายได้มีความไม่สอดคล้องกับรายจ่าย แต่ก็มี ความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินเพื่อลงทุนในด้านการศึกษาให้บุตรหลาน จึงต้องกู้ยืม นอกจากนี้ยังมีเหตุผลเรื่องกู้ยืมเงินที่คาบเกี่ยวกันระหว่างการกู้ยืมเพื่อใช้ในการลงทุนประกอบอาชีพทางการเกษตร รวมไปถึงการกู้ยืมเพื่อการลงทุนทางธุรกิจส่วนตัวกับกู้ยืมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายให้กับบุตรหลานที่เกี่ยวกับการศึกษา เพราะจากข้อมูลที่พบปรากฏว่า ผู้ปกครองจะทำการกู้ยืมเงินในช่วงเปิดภาคการศึกษา แล้วนำเงินส่วนหนึ่งจ่ายให้แก่บุตรหลานเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าชุดนักเรียน ค่าหนังสือเรียน นอกจากนั้นจึงนำเงินส่วนที่เหลือไปลงทุนในภาคการเกษตร หรือการค้าขายต่อไป

แหล่งเงินกู้ส่วนมาก มาจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธกส.) เป็นข้อมูลที่พบมากที่สุด รองลงมาคือ กองทุนหมู่บ้าน กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา เจ้าหนี้ในระบบและญาติพี่น้อง ตามลำดับ

ผู้ปกครองได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า การกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์ (ธกส.) มาใช้จ่ายเพื่อการศึกษาให้แก่บุตรหลาน แท้จริงแล้วผิดวัตถุประสงค์และเงื่อนไขของทางธนาคาร แต่ด้วยความจำเป็นที่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษารวมถึงค่าอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงต้องกู้ยืมในช่วงเปิดภาคเรียน แต่ก็ต้องกู้ยืมในส่วนที่จะนำมาลงทุนทำการเกษตรในคราวเดียวกันด้วย

ในเรื่องการแก้ไขปัญหาเรื่องหนี้สินนั้น พบว่า เมื่อผลผลิตทางการเกษตรออกตามฤดูกาลแล้ว ผู้ปกครองเหล่านี้ได้จำหน่ายผลผลิต แล้วนำเงินส่วนที่ได้ มาเป็นค่าใช้จ่ายค่าหนี้สินตามเงื่อนไข หากมีกำไรจะนำเก็บไว้เป็นต้นทุนในฤดูกาลผลิตต่อไป หรือนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ในแต่ละเขตพื้นที่ที่ได้เก็บข้อมูลจะมีการเพาะปลูกพืชที่ทำรายได้ภาคเกษตรแตกต่างกันไป เช่น อ่างทอง ปลูกส้ม ลิ้นจี่ อ่างทองแดง จอมทอง ปลูกข้าวและลำไย อ่างทองแมร์ม ปลูกข้าว เป็นต้น

ส่วนผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในชุมชนเมืองพบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเรื่องหนี้สินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาให้แก่บุตรหลาน ทั้งยังมีทุนทรัพย์เพียงพอให้บุตรหลานแสวงหาความรู้พิเศษในด้านอื่น ๆ เช่น เรียนดนตรีไทย – สากล เรียนภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษา เรียนกวดวิชา เป็นต้น

ส่วนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีการเรียนเสริม เรียนพิเศษในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ หรือหลังเลิกเรียนตอนเย็น เพื่อเพิ่มทักษะ ความสามารถ ความรู้ที่จะนำไปใช้สอบเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นบุคลากรของผู้ปกครองที่มีฐานะดีและผู้บางท่านให้การสนับสนุนไปทัศนศึกษาในต่างประเทศ เพื่อฝึกทักษะในด้านภาษาอีกด้วย